

Begeistring for begeistring!

Så fantastisk alt sammen er -
Livet er spennende hvert eneste øyeblikk

Tirsdag 1. mai 2007
Av Neale Donald Walsch

I hver utgave av Ildsjelen fram til seminaret og foredraget Neale Donald Walsch skal holde i Bergen i september 2009 vil vi ha en artikkel basert på innholdet i bøkene han har skrevet. Unntaket er denne utgaven hvor vi presenterer to artikler. Denne artikkelen her gjør oss litt mer kjent med mannen. Artikkelen er hentet fra hans egen blogg (dagbok på Internet - www.nealedonaldwalsch.com). Den andre artikkelen står på side 14.

Vet du hva? Jeg har akkurat lært noe om meg selv. Jeg er alltid begeistret over noe. Faktisk. Det fant jeg akkurat ut. Det fant jeg akkurat ut om meg selv.

La meg fortelle deg hvordan jeg fant det ut. I går landet jeg på flyplassen. Det var svært spennende for meg for jeg kom *hjem* etter å ha vært borte siden 23. februar på en stor verdensturné med budskapene fra *Conversations with God*. Jeg kysset nesten bakken når jeg gikk av flyet!

en god form for tretthet og den enorme tilfredsstillelsen ved å vite at jeg gjorde noe bra i dag. Jeg føler meg sånn når jeg tenker på alle de tingene jeg får anledning til å gjøre i livet, og alle de tingene jeg har gjort.

Vet du at jeg skrev en hel bok mens jeg var på den turnéen, og begynte på to andre? Ja! Jeg gjorde det! Jeg elsker at jeg gjorde det! Jeg elsker at livet flyter gjennom meg på den måten! Jeg elsker at jeg beveger meg gjennom livet på den måten! Hvordan er det med deg? Elsker du deg selv og ditt liv i dag?

og sover til alt det trette er over! Jepp! Wow, dette blir *toppers*."

Det er slik jeg tenker på en forkjølelse! Det er hvordan jeg involverer meg i den. Skjønner du hva jeg mener? Og jeg tenkte på dette på flyet i går. "Neale," sa jeg til meg selv, "du kan bli begeistret over *hva som helst*." Jeg lo litt av meg selv for dette. Dette oppdaget jeg akkurat om meg selv – med et smil. Og dette er hva jeg bestemte meg for. Jeg bestemte meg for at jeg virkelig er en svært positiv person. Grunnen til at jeg kan blir begeistret over de minste ting er at jeg *setter pris* på dem. Jeg nyter alt

"Jeg tenkte på hvor begeistret jeg var mens vi fløy hit.

Jeg følte meg så bra og så lykkelig! Og så innså jeg det... jøss, jeg føler meg ofte sånn."

Jeg tenkte på hvor begeistret jeg var mens vi fløy hit. Jeg følte meg så bra og så lykkelig! Og så innså jeg det... jøss, jeg føler meg *ofte* sånn.

Jeg føler meg sånn når jeg reiser på en tur og når jeg kommer hjem. Jeg føler meg sånn når jeg står opp om morgenen, med idéer hamrende rundt i min hjerne som lengter etter å komme ut, og når jeg legger meg om kvelden fylt med

Vet du hva? Jeg kan til og med bli begeistret over å *bli forkjølet*. Jeg kan det! Virkelig! Jeg sier til meg selv: "OK, så får jeg sjansen til simpelthen å holde opp med alt og bare ligge her og ta vare på meg selv. Jeg spiser masser av varm suppe, leser litt og ser litt på TV (filmer fra min DVD-samling som jeg ikke har åpnet siden jeg kjøpte dem – fordi jeg ventet på et øyeblikk som dette!), skriver litt, snufser mye og bare ligger her

som skjer, akkurat her, akkurat nå.

La meg komme med noen bemerkninger om dette. Jeg vet og erkjenner at jeg lever et privilegert liv. Hvem vil ikke være begeistret over livet hvis de levde det livet jeg gjør? Jeg vet det. Jeg er klar over at det er mye smerte i verden, mye lidelse. Jeg vet at det er uverdigg fattigdom, kontinuerlig sult og reell undertrykkelse. Jeg vet det, og jeg vil aldri

Illustrasjonsfoto: www.colourbox.com

ønske å trivialisere det eller å vanære det ved å være respektløs eller å hovere over hvor godt mitt eget liv er.

Hver dag må jeg spørre meg selv: Betyr det faktisk at det er så mye uro og lidelse i verden at jeg ikke skal erfare mitt liv som lykkelig? Underkjenner jeg på en måte lidelsene i andres liv ved å feire gleden i mitt eget? Alltid dukker dette svaret opp: Nei. Gud sier alltid til meg: ”Du helbreder ikke andres lidelse ved å ta del i den. Du kan ikke bringe glede til andre ved å avvise din egen. Du kan ikke gi andre, det du selv ikke har.”

masser av ting å gjøre! (har jeg sagt det allerede?). Jeg blir begeistret over å *lese mine e-poster*; i himmelens navn. Jeg gjør det! Virkelig! Jeg kan nesten ikke vente med å se hva som står der! Det er som å åpne en forundringspose hver dag! Noen ganger åpner jeg til og med noen av søppel-mailene – bare for å se hva som STÅR der! (de som sender søppel-mail vet selvfølgelig om det!). Jeg blir begeistret over å åpne nettleseren min bare for å se hva øyeblikkets overskrifter er! Wow, er jeg avhengig av dette, eller...

å vite noe om resten av verden. Så internett er skapt for meg. Jeg har aldri følt meg så *i kontakt med* livet slik det fremstår akkurat nå.

Jeg liker også å være ”i kontakt med” livet ved å opprettholde kontakt med mennesker. Ikke i internetts virtuelle virkelighet, men i den fysiske virkeligheten. Så jeg kan bli begeistret over noe så enkelt som å få besøk av mine barn og mine venner til middag i morgen kveld. Eller over å skulle stikke over til min venn for å spille kort på torsdag. Eller over å gå på en kino med en jeg er glad

”Takknemlighet er et interessant ord. For meg betyr det å ”gjøre større”, å ”øke”, slik en eiendom øker i verdi. Så når jeg er takknemlig for noe, så øker jeg det, jeg gjør det større, jeg utvider det.”

Så, for hver dag får jeg større og større takknemlighet over gavene livet har gitt meg.

Takknemlighet er et interessant ord. For meg betyr det å ”gjøre større”, å ”øke”, slik en eiendom øker i verdi. Så når jeg er takknemlig for noe, så øker jeg det, jeg gjør det større, jeg utvider det.

Jeg setter så stor pris på livet! Jeg setter pris på hver minste lille ting! Jeg setter pris på å stå opp om morgenen med

Jeg innrømmer det, jeg innrømmer det! Jeg har blitt *avhengig av dataen*! Jeg elsker å se hva som skjer rundt i verden *akkurat nå*. Etter svært kort tid slutter jeg å lese alt tøyset (hvem som skal erstatte Rosie i *The View* er ikke akkurat dagens høydepunkt når det kommer til nysgjerrighet og den siste nyhetssensasjonen på *American Idol* tiltrekker seg ikke akkurat mitt intellekt.) Men jeg vil gjerne vite hva som skjer i Kongressen. Jeg ønsker virkelig å vite hvor våre presidentkandidater står. Og jeg ønsker

i. Åh, pokker – *alt* begeistrer meg! Jeg setter så pris på alle livets øyeblikk.

Vet du hva jeg tror? Jeg tror at ordet ”sette pris på” er det samme som ordet ”live opp” eller ”lyse opp”. Jeg tror det betyr å *legge til glede*. Å sette pris på, som å live opp et øyeblikk eller å lyse opp selvet. Å sette pris på betyr i mitt hode å overøse noe med glede. Du skjønner, for meg er ikke glede noe som er der. Der er noe jeg LEGGER TIL.

Jeg tenker alltid for meg selv: ”Bring inn i rommet det du ønsker å finne der. Bring til øyeblikket det du ønsker å erfare der.”

Det virker som jeg har visst fra jeg var en liten gutt at ingenting eksisterer før jeg plasserer det der, ingenting er virkelig før jeg virkeliggjør det. Når det gjelder erfaringer, mener jeg. Ikke fysiske ting, ikke ting i den ytre verden. Jeg snakker om min *erfaring* med alt dette. Det er min erfaring med alt som skaper min *virkelighet* rundt det. Og min erfaring er noe jeg kontrollerer. Fullstendig. I sin ytterste konsekvens. Absolutt.

Det er derfor det er mulig for meg å erfare en forkjølelse på én måte og for andre å erfare det på en helt annen måte.

”Jeg tenker alltid for meg selv: ”Bring inn i rommet det du ønsker å finne der. Bring til øyeblikket det du ønsker å erfare der.”

Ja, jeg lever et privilegert liv. Det er ikke noe tvil om det. Når jeg blir forkjølet kan jeg ta tre dager fri og pleie forkjølelsen. Mange andre kan ikke det. De må kjempe seg igjennom den, gå på jobben likevel, stå opp med feber. Det behøver ikke jeg. Jeg kan legge meg. Jeg kan bli liggende i noen dager. Jeg er veldig, veldig heldig – og jeg vet det.

Likevel kjenner jeg mennesker som har

mye mer og som har gjort mye mer enn jeg har – og likevel virker det ikke som de er lykkelige. De er deprimerede. Noen av dem er fortvilte. De skaper dramaer i livene sine – om alt og ingenting.

Jeg opplever at folk går rundt og gjør en mygg til en elefant. De blir opphisset og opprørte for ingenting. Drama, drama, drama hele tiden.

Nå vil jeg ikke du skal tro at jeg aldri blir irritert eller opprørt. Selvfølgelig gjør jeg det. Alle gjør det (kanskje med unntak av Dalai Lama). Men jeg legger merke til at jeg kommer over ting ganske raskt. Jeg gir slipp på dem. Jeg gir uttrykk for mitt sinne og frustrasjon og gir slipp på det. På minutter faktisk. Fordi ingenting av det er virkelig. Og

jeg forstår det. Jeg *gjør* det ved å *bestemme* at det er det, men i virkeligheten er det ikke det – til jeg sier at det er det. Og jeg liker at mitt liv er lykkelig. Jeg liker at mitt liv er fritt for drama. Jeg observerer mine følelser som en passerende parade. Og den følelsen jeg liker best er *begeistring*. Det er ikke tvil i min sjel at det er derfor jeg blir begeistret for alt. Uansett hva som skjer akkurat nå og hva som er i ferd med å

skje, så er jeg begeistret.

Jeg ble til og med begeistret over å skrive denne bloggen! Vet du at noen mennesker nær meg spør: *Hvor henter du energien fra til å skrive den bloggen bortimot hver eneste dag?*

De ønsker å få vite: *Hvordan kan du skrive en bok og starte på to andre på 10 uker? Hvordan i himmelens navn gjennomførte du den verdensturnéen med så mye energi? Du snakket i åtte timer i strekk! Hvordan klarer du det? Hvor henter du din energi fra? Du er 63 år gammel og folk som bare er halvparten så gamle klarer ikke å henge med.*

Jeg skryter ikke her. Jeg er bare sannferdig. Folk sier faktisk disse tingene til

meg. Og vet du hva? *De har helt rett. Jeg har mye energi. Jeg blir begeistret over livet. Og jeg elsker hvert minutt av det! Vet du hva? Hmmm... Hvordan skal jeg si dette... noen vet ikke hvordan de skal sette pris på en forkjølelse.*

Klemmer... Neale •

Denne artikkelen er oversatt fra Engelsk av Susanne Helgesen - www.tobeone.no

Illustrasjonsfoto: www.colourbox.com

